

H O T Ă R Ă R E A nr.1-429/2025
cu privire la examinarea adresării cet.Andrei Chirița,
ce vizează preținse acțiuni ilegale ale
Procurorului General interimar, Alexandru Machidon

18 decembrie 2025

municipiul Chișinău

Examinând adresarea domnului Andrei Chirița, cu privire la preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar, Alexandru Machidon, audiind informația prezentată de către domnul Andrei Cebotari, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, spre examinare, adresarea înaintată de domnul Andrei Chirița, prin care sunt invocate preținse acțiuni ilegale imputabile Procurorului General interimar, domnul Alexandru Machidon.

Prin adresarea sa, petiționarul a sesizat procuratura teritorial competentă – Procuratura raionului Criuleni – cu privire la existența unor acțiuni pe care le apreciază ca fiind ilegale, în legătură cu un imobil și terenul aferent acestuia, asupra cărora pretinde drepturi patrimoniale. Potrivit susținerilor sale, bunurile respective ar fi fost preluate sau utilizate de către terți în temeiul unor documente de proprietate nelegitime, care nu ar reflecta situația juridică reală.

Totodată, petiționarul a remarcat că a informat anterior organele de drept despre circumstanțele menționate, însă procurorii sesizați nu ar fi dispus efectuarea unor verificări penale efective, limitându-se la formularea unor răspunsuri cu caracter formal sau la calificarea situației exclusiv drept un litigiu de natură civilă. În opinia sa, această conduită ar fi permis perpetuarea utilizării documentelor contestate și menținerea situației pe care o consideră ilegală.

În mod expres, petiționarul indică faptul că Procurorul General interimar, domnul Alexandru Machidon, ar fi fost informat despre situația reclamată, însă nu ar fi întreprins măsurile legale necesare, omisiune pe care o apreciază drept neîndeplinire a obligațiilor de serviciu. În acest context, petiționarul solicită examinarea acțiunilor și inacțiunilor Procurorului General interimar sub aspectul răspunderii disciplinare.

Aprecierile Consiliului Superior al Procurorilor.

Analizând adresarea înaintată de domnul Andrei Chirița prin prisma criticilor formulate, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează asupra necesității respingerii acesteia, consemnând, în cele ce urmează, raționamentele care fundamentează această constatare.

Potrivit art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile ce țin de competența sa.

Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la existența faptei, vinovăție și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul produs, iar sub aspectul vinovăției, aceasta trebuie constatată cu certitudine, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Pentru ca soluția adoptată să corespundă exigențelor unei motivări adecvate, Consiliul Superior al Procurorilor a supus unei analize minuțioase aspectele criticate în adresare de către autorul sesizării, raportându-le atât la situația de fapt, cât și la normele de drept incidente speței, potrivit cărora pot atrage răspunderea disciplinară doar acele erori de procedură care au un caracter evident și care sunt lipsite de orice justificare, aflându-se în vădită contradicție cu dispozițiile legale aplicabile.

Se notează că doar erorile săvârșite cu intenție, prin abuz deliberat sau, fără dubiu, prin neglijență repetată ori gravă, pot justifica declanșarea unor acțiuni disciplinare și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare, ipoteză care, însă, în cazul examinat, nu își găsește confirmare obiectivă.

Conform art. 12 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Procurorul General și adjuncții acestuia sunt, în limitele competențelor stabilite de lege, conducători ai Procuraturii, iar ordinele, dispozițiile și indicațiile privind organizarea și coordonarea activității Procuraturii, precum și instrucțiunile metodologice și de reglementare, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

Respectiv, este o rațiune normativă firească și o condiție de legalitate *sine qua non* faptul că mandatul de Procuror General presupune existența unei marje de discreție, care nu poate fi una teoretică sau iluzorie. Exercitarea efectivă a acestei marje se materializează prin analiza adresărilor recepționate în corespondența instituțională și raportarea conținutului acestora la prevederile legislative incidente, activitate ce depășește un simplu formalism și implică responsabilitate și putere decizională corespunzătoare.

Consiliul Superior al Procurorilor reține că dezacordul unei părți cu răspunsul organului de urmărire penală ori, într-un proces penal, cu actele emise de acesta, precum și anexarea acestor acte la materialele adresării, nu pot constitui, prin ele însele, temei pentru examinarea acțiunilor Procurorului General prin prisma normelor de drept penal.

Examinarea plângerilor depuse de părțile în proces sau de alte persoane, care reclamă pretense încălcări ale drepturilor în cadrul urmăririi penale, constituie o formă importantă de control menită să asigure depistarea și prevenirea încălcărilor legislației, precum și a eventualelor erori comise de organele de urmărire penală și de cele care exercită activitatea operativă de investigații.

Sub aspectul aprecierilor de drept, se reține că acțiunile, inacțiunile și actele efectuate sau dispuse în cadrul urmăririi penale pot fi contestate, în primă instanță, în fața procurorului sau, după caz, a procurorului ierarhic superior, în termen de 15 zile din momentul efectuării acțiunii, inacțiunii sau din momentul în care persoana a luat cunoștință de act. În situația în care persoana nu este de acord cu răspunsul oferit de procuror, aceasta îl poate contesta în fața judecătorului de instrucție, în termen de 10 zile de la data luării la cunoștință a rezultatului examinării plângerii sau de la expirarea termenului legal de soluționare a acesteia.

Aceste raționamente sunt consacrate, în mod corespunzător, de prevederile art. 299¹ și art. 313 din Codul de procedură penală.

Mai mult, dispoziții similare se regăsesc și în art. 33 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, potrivit cărora persoana ale cărei drepturi și interese legitime au fost afectate prin acțiunile, inacțiunile sau actele procurorului le poate contesta la procurorul ierarhic superior, hotărârea acestuia putând fi atacată ulterior în instanța de judecată.

Normele legislative care reglementează aceste proceduri sunt suficient de previzibile, astfel încât persoanele vizate să își poată adapta conduita la regulile stabilite și să anticipeze consecințele juridice ce decurg din deciziile adoptate în cadrul controlului procurorului și al controlului judiciar al actelor de urmărire penală și al judecării cauzei penale.

Astfel, din explicațiile prezentate de către cet. Andrei Chirița nu rezultă întrunirea tuturor condițiilor necesare angajării răspunderii disciplinare, inclusiv sub aspectul formei vinovăției cerute de lege.

Totodată, verificarea sesizării referitoare la o faptă susceptibilă de a constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc fapta imputată procurorului, consecințele acesteia, circumstanțele în care a fost săvârșită, precum și orice alte informații concludente din care să poată fi dedusă existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

Legislația muncii, practica judiciară și doctrina în materia răspunderii disciplinare au consacrat în mod unanim faptul că abaterea disciplinară reprezintă încălcarea, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare profesională, constând într-o acțiune sau omisiune săvârșită de către o persoană aflată în raporturi de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta are un caracter special și derivă din statutul profesional distinct al acestora, care comportă anumite particularități specifice.

Potrivit art. 52¹ alin. (1) și (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Procurorul General poate fi tras la răspundere disciplinară în condițiile legii, cu particularitățile prevăzute de acest articol, fiind aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 36, 37, 38 și 38¹. Procedura disciplinară poate fi inițiată de cel puțin trei membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, de Președintele Republicii Moldova ca urmare a petițiilor sau sesizărilor, din oficiu sau, după caz, de Comisia de evaluare a performanțelor Procurorului General, dacă există bănueli rezonabile privind săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38, fiind aplicabile, de asemenea, dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3).

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor constată că, în acțiunile Procurorului General interimar, domnul Alexandru Machidon, nu au fost identificate bănueli sau temeieri rezonabile care să demonstreze comiterea unor abateri disciplinare pasibile de angajarea răspunderii, în sensul Legii cu privire la Procuratură.

Consiliul reiterează că, în speța de față, materialul probator administrat demonstrează cu certitudine lipsa întrunirii tuturor elementelor constitutive ale unei abateri disciplinare, astfel cum sunt acestea prevăzute de art. 38 din Legea cu privire la Procuratură și de pct. 6.1.1., 6.1.2., 6.1.4. și 6.1.6. din Codul de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor.

Aprecierile formulate în adresare se întemeiază pe o interpretare eronată a cadrului normativ, bazată pe o înțelegere subiectivă și restrictivă a modului de aplicare a legii, fără a fi avută în vedere analiza completă a raportului juridic dedus examinării și a prevederilor legale incidente speței.

Cu referire la garanțiile dreptului la un proces echitabil, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că imparțialitatea judecătorului sau a procurorului se apreciază atât printr-o abordare subiectivă, care vizează convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și printr-un test obiectiv, destinat să stabilească dacă au fost

oferite garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă sub acest aspect (cauza Demicoli v. Malta, nr. 13057/87, hotărâre din 27 august 1991, §40).

Pe cale de consecință, având în vedere argumentele din adresarea înaintată și ținând cont de prevederile cadrului normativ, urmare a exprimării votului de către membrii prezenți la ședință, cu 10 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în temeiul art.70 alin.(1) lit.n), art.77 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată sesizarea domnului Andrei Chirița.
2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.
3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ